

[Prieme.]

Rusland giver dets herværende Handelsdelegation en ganske overordentlig stor Præference. Jeg behøver sikkert ikke her i Tinget at komme nøjere ind paa, hvorledes man f. Eks. fra September til Januar tillod en Indførsel af 51 000 Kasser Æbler, samtidig med at man nægtede Landets egne Borgere, Importører, Folk, der maaske i en Menneskealder havde drevet deres Virksomhed her i Landet og betalt Skatter og Afgifter, Indførselstilladelse. De allersidste Dage viser, at man gaar frem paa samme Maade overfor Østrig, idet man tildeler udenlandske Firmaer Tilladelse til Import til Danmark af udenlandske Varer. Enhver vil kunne forstaa, at naar det ellers er saa vanskeligt at opnaa Importtilladelse for bestemte Varer fra Udlandet, udnyttes en saadan speciel Tilladelse af de udenlandske Firmaer paa en saadan Maade, at det bliver til Skade for vort Land og for vor Økonomi, idet vi maa betale mere for de paagældende Varer, end hvis vi selv havde faaet de paagældende Indførselsattester. De forskellige Æbler, som blev solgt af den russiske Handelsdelegation her i Danmark i det Tidsrum, jeg nævnte, maatte vi betale fra 33 til 40 pCt. mere for, end man betalte for nøjagtigt de samme Sorter f. Eks. ved Frugtauktionerne i Hamborg. Det kan ganske nøje konstateres, idet Frugten for en stor Del er afskibet med de samme Skibe og altsaa har været af tilsvarende Kvalitet. Ærede Medlemmer, der interesserer sig for Spørgsmaalet, vil kunne læse om disse Ting i Auktionslisterne dels fra Hamborg-Auktionerne og dels fra København-Auktionerne.

Der har ogsaa tidligere overfor den højtærede Handelsminister været fremhævet det urimelige i, at man til Stadighed tolererer, at den russiske Handelsdelegation driver Næring her i Landet uden Borgerskab, og ikke alene driver den Næring uden Borgerskab, men den svarer ikke Skat her i Landet. Hertil kommer oven i Købet, at man under Valutacentralen har givet Russerne en Præference ikke alene med Hensyn til at faa Tilladelse til Indførsel af Varer, som vi andre ikke kan faa Tilladelse til at indføre, men ogsaa derved, at de i Kraft af det meget indskrænkede Marked har kunnet opnaa Priser, som laa indtil $33\frac{1}{3}$ —40 pCt. over den Pris, som man betalte for de samme Varer i andre Lande.

Jeg kan ikke forstaa den Hemmelighedsfuldhed, hvormed man bl. a. ogsaa i det Udvalg, der var nedsat, omgikkes de forskellige Bestemmelser og de Importtal, som man arbejder med i Valutakontoret,

naar det samtidig er en Kendsgerning, at Industriens Folk under Tildelingen i September Maaned i Fjor sad oppe paa Valutakontoret og dér gennemgik alle de største Bevillinger, som skulde tildeles Handelsstanden, udelukkende ud fra det Synspunkt, om man ønskede disse Varer eller ej. Jeg synes i hvert Tilfælde, at naar man kan favorisere Industrien i saa høj Grad, som her er sket, er det ejendommeligt, at man ikke i det Folketingsudvalg, der har været nedsat, har kunnet faa ret uindskrænkede Oplysninger om den Fremgangsmaade og de Fordelingstal, der bliver benyttet overfor de forskellige Lande.

Den Maade, Handelsstanden i de senere Aar er blevet behandlet paa herhjemme, har, som jeg tidligere har nævnt, allerede ruineret flere Firmaer, og andre staar overfor Ruin. Dette er saa meget mere mærkeligt, som man for en Række andre Befolkningsslag her i Rigsdagen særlig i dette Aar har gennemført en Række Love, som netop tilsigter at hjælpe dem.

Man fremhæver Gang paa Gang fra Regeringens Side, at de vægtigste Grunde til den Fremgangsmaade, man har benyttet, og ogsaa Grunden til nu her at gøre Bestemmelsen om de 45 pCt. mere illusorisk, end den tidligere har været, er af valutamæssig Karakter. Det vil derfor falde naturligt at se paa, hvad Landet i andre Henseender bruger sin Valuta til, naar man paa en Række Omraader nægter Importører Tilladelse til at indføre og omsætte Varer, som er delvis nødvendige i det danske Samfund. Naar jeg nævner disse Varer, saa vil jeg forudskikke den Bemærkning, at det langt fra er mit Ønske at lægge andre Næringer og andre Erhverv Hindringer i Vejen af nogen Art, men naar man i saa overordentlig høj Grad, som her er sket, begrænser Handelsens frie Omraade, maa det ogsaa være Handelen tilladt at paapege det urimelige i, at man f. Eks., som det er sket i Aar, tillader Indførsel af Væddeløbsheste fra et af de Lande, som en Importør ikke vilde faa Tilladelse til at faa Varer fra, hvis de Varer, han ansøgte om Tilladelse til at importere, ikke i særlig Grad vandt Valutacentralens Bifald. Det maa ogsaa være tilladt at paapege det urimelige i, at man, samtidig med at man nægter et saa ringe Beløb, som jeg nævnte før, 35 Kr. til en bestemt Artikel fra et Land som England, saa i Aar bruger meget store Beløb til udenlandske Artister — og Kunstnere, kan jeg ogsaa nævne. Endvidere kunde det være interessant at faa at vide af den højtærede Handelsminister, hvor stort et Beløb